

مقایسه جهتگیری زندگی، حالات خلقی و شادکامی زناشویی در والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص و کودکان عادی

فائزه محمدی^۱، محبوبه ظریف^۲، مهین اکسیر^۳

چکیده

پیش زمینه و هدف: اختلالات یادگیری خاص، اختلالات عصبی-شناختی هستند که به طور قابل توجهی بر توانایی های تحصیلی کودکان تأثیر می گذارند که ممکن است جنبه های مختلف زندگی و روان شناختی والدین آنها را نسبت به والدین کودکان عادی تحت تأثیر قرار دهد. از این رو پژوهش حاضر باهدف مقایسه جهتگیری زندگی، حالات خلقی و شادکامی زناشویی در والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص و کودکان عادی انجام شد. مواد و روش ها: جامعه آماری پژوهش شامل تمامی والدین دارای کودکان ۷ تا ۱۲ سال با اختلالات یادگیری خاص که به مراکز روانشناسی و روان پزشکی در مناطق مختلف شیراز مراجعه کرده بودند و همچنین والدین کودکان عادی همین سن در مقطع دبستان از تمامی نواحی شیراز در سال ۱۴۰۳ بود. از بین والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص، ۲۰ زوج و از بین والدین کودکان عادی نیز ۲۰ زوج به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری شامل پرسشنامه های جهتگیری زندگی شیبر و کارور (۱۹۸۵)، حالات خلقی برومز (۲۰۰۷) و شادکامی زناشویی آزرین و همکاران (۱۹۷۳) بود. داده های به دست آمده به وسیله نرم افزار SPSS.23 و با آزمون واریانس تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: نتایج نشان داد که در جهتگیری زندگی، حالات خلقی و شادکامی زناشویی دو گروه تفاوت معنادار وجود دارد. به طوری که خوش بینی، حالات خلقی مثبت و شادکامی زناشویی والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص به طور معناداری کمتر از والدین کودکان عادی؛ و بدینی و حالات خلقی منفی آنها به طور معناداری بیشتر از والدین کودکان عادی بود ($p < 0.05$). نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده پیشنهاد می شود کارگاه های آموزشی برای والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص باهدف ارتقای جهتگیری زندگی، بهبود حالات خلقی و افزایش شادکامی زناشویی برگزار شود.

کلیدواژه ها: اختلالات یادگیری خاص، جهتگیری زندگی، حالات خلقی، شادکامی زناشویی

پرتابل جامع علوم انسانی

^۱ کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران (نوبنده مسئول) F.mohammadii137700@gmail.com

^۲ کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

^۳ استادیار، گروه روانشناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

اختلالات یادگیری خاص^۱، اختلالات عصبی-شناختی هستند که به طور قابل توجهی بر توانایی‌های تحصیلی کودکان تأثیر می‌گذارند و حوزه‌هایی مانند خوشنودی، نوشتن و ریاضیات را تحت تأثیر قرار می‌دهند (لیور^۲ و همکاران، ۲۰۲۵). طبق DSM-5، این ناتوانی‌ها با هوش متوسط تا بالای متوسط مشخص می‌شوند که آن‌ها را از سایر اختلالات شناختی متمایز می‌کند (ویدیاداران و ثارایل^۳، ۲۰۱۹). این اختلالات با وجود مداخلات مناسب، ادامه پیدا می‌کند و تقریباً ۵٪ تا ۱۵٪ از کودکان در سن مدرسه در سراسر جهان را تحت تأثیر قرار می‌دهند (لیور و همکاران، ۲۰۲۵). اختلالات یادگیری خاص شامل طیف وسیعی از شرایط هستند که هر یک جنبه‌های مختلف یادگیری را تحت تأثیر قرار می‌دهند. دیسلکسی^۴ یکی از انواع این اختلالات است که منجر به مشکلات در شناسایی کلمات، رمزگشایی متن و درک زبان نوشتاری می‌شود. افراد مبتلا به دیسلکسی معمولاً حروف را جابجا کرده و در آگاهی آوایی دچار مشکل هستند (بوزاتلی^۵ و همکاران، ۲۰۲۴). در دیسگرافی^۶ نیز دانش‌آموzan ممکن است در مهارت‌های حرکتی ظریف دچار مشکل شوند که منجر به شکل‌گیری و فاصله‌گذاری نامنظم حروف می‌شود. نوع دیگر اختلالات یادگیری، دیسکالکولی^۷ است که بر استدلال ریاضی و محاسبات تأثیر می‌گذارد و دانش‌آموzan ممکن است در درک اعداد، انجام محاسبات و فهم مقاومیت ریاضی مشکل داشته باشند. یکی دیگر از گونه‌های اختلالات یادگیری خاص دیسپراکسی^۸ است که در آن، افراد در انجام فعالیت‌های حرکتی و هماهنگی با مشکلاتی مواجه می‌شوند و برای انجام برخی فعالیت‌های فیزیکی که به هماهنگی چشم و دست احتیاج دارد، مانند بستن دکمه‌های پیراهن یا بند کفش دچار مشکل می‌شوند (اسپانول-مارتین^۹ و همکاران، ۲۰۲۳؛ خادیر^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۰). سایر انواع اختلالات یادگیری خاص شامل اختلال پردازش شنوایی است که بر نحوه پردازش صدایها در مغز تأثیر می‌گذارد (رشیدی و همکاران، ۱۴۰۱) و اختلال پردازش بصری که بر توانایی تفسیر اطلاعات بصری تأثیر دارد (مول^{۱۱} و همکاران، ۲۰۲۱). به طور کلی کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص معمولاً با مشکلات تحصیلی قابل توجهی مواجه هستند که می‌توانند منجر به نمرات پایین‌تر، افزایش نامیدی، عزت‌نفس پایین، تکانش گری و چالش‌های اجتماعی شود (بوزاتلی و همکاران، ۲۰۲۴؛ مول و همکاران، ۲۰۲۱). این کودکان ممکن است احساس انزوا کنند و در ایجاد دوستی‌ها دچار مشکل شوند. همچنین، بسیاری از آن‌ها ممکن است شرایط هم‌زمان دیگری مانند اختلال کمبود توجه/بیشفعالی را نیز تجربه کنند که می‌تواند (شیمن^{۱۲}، ۲۰۲۴) چالش‌های یادگیری و مشکلات رفتاری را تشديد کند.

اختلالات یادگیری خاص کودکان تأثیر عمیقی بر والدین دارد و جنبه‌های مختلف زندگی آن‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این والدین در مقایسه با والدین کودکان عادی با افزایش سطح استرس ناشی از نیاز به حمایت مداوم از فرزند خود مواجه هستند و اغلب خود را از محیط‌های اجتماعی جداشده احساس می‌کنند (اری و اپنگین^{۱۳}، ۲۰۲۳). علاوه بر این، هزینه‌های مربوط به مداخلات آموزشی، درمانی و ارزیابی‌ها می‌تواند بار مالی قابل توجهی برای این خانواده‌ها ایجاد کند. این شرایط ممکن است بر جوانب مختلف زندگی نظیر جهت‌گیری زندگی^{۱۴} این والدین تأثیر گذارد و تنش‌هایی را در روابط خانوادگی آن‌ها ایجاد کند (ستوده ناورودی و ستوده ناورودی، ۱۴۰۳). جهت‌گیری زندگی یک موضوع جامع است که بر توسعه فردی در ارتباط با خود، دیگران و جامعه تمرکز دارد. این موضوع شامل مجموعه‌ای از مهارت‌ها، دانش و ارزش‌ها است که هدف آن ارتقاء رشد شخصی، مسئولیت اجتماعی و رفاه است (تنکمانی و همکاران، ۱۳۹۷). جهت‌گیری زندگی معمولاً چندین

¹ specific learning disabilities

² Lievore

³ Vidyadharan & Tharayil

⁴ dyslexia

⁵ Bozatlı

⁶ dysgraphia

⁷ dyscalculia

⁸ dyspraxia

⁹ Español-Martín

¹⁰ Khodeir

¹¹ Moll

¹² Scheiman

¹³ Eray & Öpengin

¹⁴ life orientation

حوزه کلیدی را پوشش می‌دهد. توسعه شخصی که به خودآگاهی، تعیین اهداف و تحقق شخصی می‌پردازد؛ مهارت‌های اجتماعی که بر ایجاد ارتباط مؤثر، همدلی و مهارت‌های حل تعارض تمرکز دارد؛ سلامت و رفاه که آموزش درباره سبک‌های زندگی سالم، مدیریت استرس و سلامت روان را شامل می‌شود؛ راهنمایی شغلی که به افراد کمک می‌کند گزینه‌های شغلی را کشف کنند و علائق خود را با مسیرهای حرفه‌ای تطبیق دهند؛ و مشارکت مدنی که مسئولیت اجتماعی و آگاهی از مسائل جامعه را ترویج می‌کند (تنکمانی و همکاران، ۱۳۹۷؛ وو^۱ و همکاران، ۲۰۲۳). جهت‌گیری زندگی نقش مهمی در سلامت روان ایفا می‌کند زیرا به تقویت تابآوری و استراتژی‌های مقابله‌ای کمک می‌کند. (وو و همکاران، ۲۰۲۳). افرادی که دارای جهت‌گیری مثبت در زندگی (که با خوشبینی مشخص می‌شود) هستند، معمولاً سطوح کمتری از فشار روانی را تجربه می‌کنند (کنس^۲ و همکاران، ۲۰۲۱). تحقیقات نشان می‌دهد که خوشبینی با سازگاری عاطفی بهتر و رفاه کلی مرتبط است. بر عکس، نگرش بدینانه می‌تواند منجر به افزایش فشار روانی شود (شاپیرو^۳ و همکاران، ۲۰۱۶).

علاوه بر این، موضوع دیگری که ممکن است در والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص، در مقایسه با والدین کودکان عادی متفاوت باشد، حالات خلقی^۴ این والدین است که ممکن است تحت تاثیر مشکلات فرزندشان دچار تغییراتی شود. خلق مفهومی چندبعدی است که ریشه در استعدادهای عاطفی و هیجانی انسان دارد (بانشت و آسیانته،^۵ ۲۰۲۲). این پدیده روان‌شناختی، حالت درونی است که تجربیات عاطفی فرد را در طیفی از لذت تا درد شکل می‌دهد. پژوهشگران مختلف، خلق را از زوایای گوناگون موربدبررسی قرار داده‌اند. دیدگاه پژوهشگرانی چون کوهن، خلق را فرآیندی دوره‌ای می‌داند که در آن انسان تلاش می‌کند با محیط پیرامون خود سازگار شود (نقل از بزرگی دهچ و همکاران، ۱۳۹۸). لین و همکاران نیز خلق را مجموعه‌ای از احساسات زودگذر می‌دانند که از نظر شدت و مدت متغیر بوده و نقش مهمی در ارزیابی و تفسیر موقعیت‌های روان‌شناختی ایفا می‌کند (نقل از بزرگی دهچ و همکاران، ۱۳۹۸). محتوا خلق به‌گونه‌ای است که بر شناخت، رفتار، موقیت و شکست افراد در موقعیت‌های مختلف تأثیرگذار است. از منظر تقسیم‌بندی دو بعدی، خلق به دو دسته مثبت و منفی تقسیم می‌شود. خلق منفی شامل مواردی مانند اضطراب، افسردگی، خشم و سردرگمی است، درحالی که خلق مثبت با مفاهیمی چون سرزندگی، نشاط و سرخوشی همراه است (توناجی^۶ و همکاران، ۲۰۲۴). این حالت روانی نه تنها بر ادراک درونی فرد تأثیر می‌گذارد، بلکه بر رفتارهای ارتباطی و تعاملات اجتماعی وی نیز اثرگذار است. خلق در واقع پلی است میان تجربیات درونی و واکنش‌های بیرونی انسان، که نقشی اساسی در چگونگی برخورد وی با محیط و موقعیت‌های مختلف ایفا می‌کند (دوهرتی^۷ و همکاران، ۲۰۲۲). ولدین کودکان با اختلالات یادگیری، طیف گسترده‌ای از احساسات را تجربه می‌کنند که شامل نگرانی‌های عمیق، احساسات گناه، استرس مزمن و درعین حال امید و تلاش مستمر برای بهبود وضعیت فرزندشان می‌شود (محمدی ارمندی و متقی، ۱۴۰۱). این حالات خلقی متأثر از عوامل مختلفی همچون سطح اختلال کودک، حمایت‌های خانوادگی، وضعیت اقتصادی و اجتماعی و میزان آگاهی و دسترسی به خدمات تخصصی است (محمدی سیف و همکاران، ۱۴۰۲). فشارهای روانی ناشی از نگهداری و آموزش کودکان با اختلالات یادگیری می‌تواند باعث ایجاد احساس ناتوانی مقابله با چالش‌های موجود در والدین شود و این موضوع می‌تواند منجر به افسردگی، اضطراب و حتی مشکلات جسمی شود (بانشت و آسیانته، ۲۰۲۲).

هنگامی که برای کودکی اختلالات یادگیری تشخیص داده می‌شود، کل سیستم خانواده تحت فشارهای تحولی عمیقی قرار می‌گیرد که می‌تواند همزمان روابط زناشویی والدین را نیز به چالش بکشد. تحقیقات به طور مداوم نشان می‌دهند که والدین کودکانی با ناتوانی‌های یادگیری، سطوح استرس به مرتب بالاتری نسبت به والدین کودکان عادی تجربه می‌کنند (دولتی و همکاران، ۱۳۹۹). این سطوح استرس افزایش یافته از طریق چندین حوزه مرتبط به هم ظاهر می‌شوند، از جمله چالش‌های عاطفی، مالی و بین فردی؛ که می‌تواند بر جنبه‌های مختلف روابط زناشویی (کریمی حارث‌آبادی و همکاران،

¹ Wu

² Kennes

³ Shapiro

⁴ mood States

⁵ Blanchet & Assaiante

⁶ Tutunjii

⁷ Doherty

(۱۳۹۶) از جمله شادکامی زناشویی^۱ تاثیر گذارد. شادکامی زناشویی قضاوتی است که توسط همسر انجام می‌شود که نشان‌دهنده احساس شادکامی یا رضایتی است که او در رابطه زناشویی تجربه می‌کند (استافورد، ۲۰۲۵). مطالعات طولی نشان داده‌اند که شادکامی زناشویی مسیرهای متمایزی دارد که معمولاً به سطوح پایین، متوسط و بالای خوشحالی طبقه‌بندی می‌شوند، و خوشحالی اولیه زندگی ارتباط قوی با این مسیرها دارد (الهورانی، ۲۰۲۳). اثرات محافظتی ازدواج فراتر از بهزیستی عاطفی، بالقوه می‌تواند بر عواملی مانند افسردگی و رضایت از زندگی تاثیر بگذارد. والدین دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری باید هم‌زمان پاسخ‌های عاطفی پیچیده‌ای را مدیریت کنند، از جمله غم، نالمیدی و پذیرش (واراتاراجو، ۲۰۱۹). این نوسانات عاطفی می‌توانند تنש‌های قابل توجهی در رابطه و شادکامی زوجین ایجاد کنند. ممکن است یک شریک، ناتوانی یادگیری کودک را از دریچه‌ای تحلیلی تر پردازش کند، در حالی که دیگری ممکن است واکنش عاطفی عمیق‌تری داشته باشد. چنین سبک‌های پردازش متفاوتی می‌توانند اصطکاک رابطه را در صورت عدم برخورد دقیق با ارتباط همدلانه و باز، ایجاد کنند (تئودور^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین زمینه‌های اجتماعی و فرهنگی به‌طور قابل توجهی بر نحوه تفسیر و پاسخ زوج‌ها به اختلالات یادگیری کودک تاثیر می‌گذارند. چارچوب‌های فرهنگی مختلف سطوح متفاوتی از حمایت، درک و انگزنه را ارائه می‌دهند. برخی محیط‌های فرهنگی شبکه‌های حمایتی و منابع قوی ارائه می‌دهند، درحالی که برخی دیگر ممکن است از طریق آگاهی محدود یا سوءبرداشت درباره تفاوت‌های عصب-تحولی، چالش‌های اضافی ایجاد کنند (محمدی سیف و همکاران، ۱۴۰۲؛ واراتاراجو، ۲۰۱۹).

مطالب گفته شده نشان‌دهنده اهمیت انجام پژوهش در خصوص بررسی ابعاد مختلف روان‌شناختی و زندگی والدین دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری و مقایسه آن‌ها با والدین دارای کودکان عادی است. چرا که والدینی که کودکان آن‌ها با اختلالات یادگیری خاص مواجه هستند، در مقایسه با والدین کودکان عادی معمولاً با چالش‌های بیشتری از جمله استرس، نگرانی‌های مالی، و فشارهای اجتماعی روبرو می‌شوند که می‌تواند بر سلامت روانی، کیفیت زندگی و روابط زناشویی آن‌ها تأثیر منفی بگذارد. مقایسه این گروه با والدین کودکان عادی این امکان را می‌دهد تا تفاوت‌های احتمالی در جهت‌گیری زندگی (مانند خوش‌بینی یا بدینه‌ی)، حالات خلقی (مانند اضطراب یا افسردگی) و سطح شادکامی زناشویی این دو گروه را شناسایی کنیم. بنابراین نتایج پژوهش حاضر که باهدف مقایسه جهت‌گیری زندگی، حالات خلقی و شادکامی زناشویی در والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص و کودکان عادی انجام می‌شود، می‌تواند به شناسایی نقاط قوت و ضعف این والدین کمک کند و راهکارهایی برای بهبود کیفیت زندگی آن‌ها ارائه دهد. همچنین، نتایج این مطالعه می‌تواند به متخصصان روان‌شناسی، مشاوران خانواده و سیاست‌گذاران آموزشی کمک کند تا برنامه‌های حمایتی مؤثرتری برای خانواده‌های دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری طراحی کنند.

مواد و روش کار

پژوهش حاضر در زمرة پژوهش‌های علی – مقایسه‌ای قرار دارد. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی والدین دارای کودکان ۷ تا ۱۲ سال با اختلالات یادگیری خاص که به مراکز روانشناسی و روان‌پژوهشی در مناطق مختلف شیراز مراجعه کرده بودند و همچنین والدین کودکان عادی همین سن در مقطع دبستان از تمامی نواحی شیراز در سال ۱۴۰۳ بود. از بین والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص، ۲۰ زوج بر اساس نظر متخصصین و بر اساس ملاک‌های تشخیصی DSM-5^۳، و از بین والدین کودکان عادی نیز ۲۰ زوج به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. دو گروه از نظر سن، جنسیت و تحصیلات همتاسازی شدند. پس از کسب رضایت آگاهانه شرکت کنندگان وارد مطالعه شدند. معیارهای ورود به مطالعه عدم اختلالات همانند بالینی، عدم بیماری مزمن جسمانی و روانی و معیارهای خروج از پژوهش استفاده از درمان‌های دارویی و روان‌شناختی و همچنین پاسخ‌دهی ناقص به پرسشنامه‌ها بود. داده‌های به‌دست‌آمده به‌وسیله نرم‌افزار SPSS ۲۳ مورد

¹ Marital happiness

² Stafford

³ AlHorani

⁴ Varatharaju

⁵ Theodore

تجزیه و تحلیل قرار گرفت و با آزمون آماری واریانس به بررسی فرضیه‌ی پژوهش پرداخته شد. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های زیر استفاده شد.

پرسشنامه جهت‌گیری زندگی^۱ (LOT-R): این پرسشنامه ابتدا در سال ۱۹۸۵ توسط شیبر و کارور^۲ ساخته شد و پس از آن در سال ۱۹۹۴ مورد تجدیدنظر قرار گرفت. این پرسشنامه دارای ۶ ماده است که ۳ ماده آن برای برآورد خوشبینی و ۳ ماده دیگر آن برای برآورد بدبینی نسبت به آینده در یک مقیاس لیکرت ۵ گزینه‌ای طراحی شده است. ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه توسط سازندگان آن ۰/۷۶ و ضریب پایایی باز آزمایی آن با چهار هفته فاصله ۰/۷۹ گزارش شده است (شیبر و کارور، ۱۹۹۴). جهت تعیین روایی این آزمون در ایران از همبستگی این آزمون با مقیاس پنج عاملی بک استفاده شده و مورد تائید قرار گرفته است (گودرزی، ۱۳۸۰). به طوری که معناداری همبستگی عامل‌های اول، چهارم و پنجم و نمره کلی آن نشان‌دهنده روایی قابل قبولی است. همچنین پایایی باز آزمایی این پرسشنامه با فاصله ۱۰ روز ۰/۷۰ بوده است (موسوی نسب، ۱۳۸۴). در پژوهش حاضر نیز پایایی این پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ محاسبه و مقدار آن ۰/۷۳ به دست آمد.

پرسشنامه حالات خلقی برومز^۳ (BRUMS): این مقیاس که توسط لین و همکاران (۲۰۰۷) طراحی شده است ۳۲ سؤال دارد که هشت خرده مقیاس را در مقیاس لیکرت ۵ گزینه‌ای (به‌هیچ‌وجه (صفراً) تا خیلی زیاد (۴)) می‌سنجد. خرده مقیاس‌های آن شامل سرزندگی، آرامش، شادکامی، تنفس، افسردگی، خشم، خستگی و سردرگمی است. هر کدام از خرده مقیاس‌ها با ۴ سؤال مورد سنجش قرار می‌گیرد و حداقل نمره در هر کدام صفر و حداً کثر ۱۶ می‌باشد. نمره بالاتر در این پرسشنامه نشان‌گر شدیدتر بودن حالات خلقی موردنظر است. ضرایب آلفای کرونباخ این مقیاس در دامنه‌های از ۰/۷۹ در عامل خشم تا ۰/۸۵ در عامل خستگی گزارش شده است (لین و همکاران، ۲۰۰۷). در ایران فرخی و همکاران (۱۳۹۲) به بررسی روایی عاملی و پایایی نسخه فارسی این پرسشنامه پرداختند و نشان دادند که همسانی درونی (خستگی ۰/۷۴، سردرگمی ۰/۸۰، سرزندگی ۰/۷۲، تنفس ۰/۷۰، آرامش ۰/۷۶، شادکامی ۰/۷۸، خشم ۰/۷۲) و پایایی زمانی (تنفس ۰/۹۰، سرزندگی ۰/۸۹، شادکامی ۰/۸۷، خستگی ۰/۸۴، سردرگمی ۰/۸۶، خشم ۰/۸۸، افسردگی ۰/۸۸، آرامش ۰/۸۶) قابل قبولی برخوردار است، که بیان‌گر روایی و پایایی مطلوب نسخه فارسی حالات خلقی است. همچنین در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ ابعاد این پرسشنامه بین ۰/۷۰ تا ۰/۸۳ به دست آمده است.

پرسشنامه شادکامی زناشویی^۴ (MHS): پرسشنامه شادکامی زناشویی توسط آزربین^۵ و همکاران (۱۹۷۳) ساخته شده است که از ۱۰ ماده تشکیل شده است. در مقابل هر ماده یک طیف ده درجه‌ای از ۱ تا ۱۰ قرار دارد و دامنه نمرات از ۱۰ تا ۱۰۰ می‌باشد. نتایج پژوهش‌های سازندگان این مقیاس نشان داده که این ابزار برای اندازه‌گیری تغییر، حساس است و ارتباط معنی‌داری با مقیاس سازگاری زوجی لاک-والاس^۶ نشان داده است (آزربین و همکاران، ۱۹۷۳). همچنین در ایران در پژوهش عیسی نژاد و همکاران (۱۳۹۰) میزان همبستگی این پرسشنامه با مقیاس کیفیت روابط زناشویی اسپیتر ۰/۷۱ به دست آمده است و نتایج تحلیل عاملی تأییدی ساختار تک عاملی آن را - با شاخص‌های برازش عالی برای جامعه‌ی ایرانی تائید نموده است. میزان پایایی این پرسشنامه به شیوه‌ی همسانی درونی (آلفای کرونباخ) در پژوهش هارینگ^۷ و همکاران (۲۰۰۳) ۰/۹۰ و در پژوهش عیسی نژاد و همکاران (۱۳۹۰) ۰/۹۴ به دست آمده است. همچنین پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه شد و مقدار آن ۰/۸۴ به دست آمد که نشان‌دهنده پایایی مطلوب آن می‌باشد.

یافته‌ها

یافته‌های جمعیت شناختی پژوهش نشان داد که در گروه والدین دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص، میانگین و انحراف معیار سن پدر برابر با ۴۴/۶۱ و ۴/۳۲، میانگین و انحراف معیار سن مادر برابر با ۳۵/۸۷ و ۶/۱۷ و میانگین و

¹ Life Orientation Test - Revised

² Scheier, Carver

³ Brunel Mood Scale

⁴ Marital Happiness Scale

⁵ Azrin

⁶ Lock-Wallace Marital Adjustment Test(LWMAT)

⁷ Haring

انحراف معیار سن فرزند مبتلا ۹/۵۸ و ۲/۱۳ بود. در گروه والدین دارای کودکان عادی، میانگین و انحراف معیار سن پدر برابر با ۴۲/۸۳ و ۴/۱۱، میانگین و انحراف معیار سن مادر برابر با ۳۴/۵۹ و ۵/۷۷ بود. همچنین از لحاظ تحصیلات در گروه والدین دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص، ۲۸/۲٪ از والدین دیپلم یا پایین‌تر، ۴۵/۷٪ کارشناسی و ۲۶/۱٪ کارشناسی ارشد یا بالاتر بودند. در گروه والدین دارای کودکان عادی، ۳۰/۴٪ از والدین دیپلم یا پایین‌تر، ۴۶/۴٪ کارشناسی و ۲۳/۲٪ کارشناسی ارشد یا بالاتر بودند. در ادامه در جدول ۱ متغیرهای پژوهش به همراه شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد و شاخص‌های چولگی و کشیدگی به منظور سنجش نرمال بودن داده‌ها، آورده شده است.

جدول (۱): یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	گروه	میانگین	انحراف	چولگی	کشیدگی
استاندارد					
خوشبینی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۷/۱۳	۱/۶۷	۰/۲۴	۱/۰۷
	دارای کودکان عادی	۹/۲۲	۲/۴۳	۱/۳۲	۰/۸۹
بدبینی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۱۰/۷۴	۲/۷۲	-۰/۱۶	۰/۴۱
	دارای کودکان عادی	۶/۷۰	۱/۰۵	۱/۱۳	۰/۶۴
سرزنندگی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۵/۴۲	۰/۹۴	۰/۱۷	۱/۸۶
	دارای کودکان عادی	۸/۲۴	۱/۸۶	۰/۲۱	-۱/۲۹
آرامش	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۵/۱۳	۱/۱۳	۰/۲۹	-۰/۲۷
	دارای کودکان عادی	۷/۸۳	۲/۴۰	۰/۸۶	-۰/۶۳
شادکامی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۴/۸۶	۰/۸۱	۱/۲۴	-۰/۷۴
	دارای کودکان عادی	۸/۱۲	۱/۹۳	۰/۳۲	-۰/۹۷
تنش	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۷/۵۶	۱/۲۹	۰/۲۷	-۰/۳۲
	دارای کودکان عادی	۵/۳۷	۰/۷۴	-۰/۸۷	-۰/۶۵
افسردگی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۷/۸۱	۲/۷۶	۰/۲۴	-۰/۹۳
	دارای کودکان عادی	۶/۱۳	۱/۵۴	۰/۸۵	/۵۱
خشم	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۶/۹۵	۱/۱۹	-۰/۵۶	۰/۸۷
	دارای کودکان عادی	۴/۸۷	۱/۷۳	۱/۱۰	۰/۹۵۴
خستگی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۸/۱۹	۲/۱۶	۰/۹۷	۰/۴۲
	دارای کودکان عادی	۳/۸۱	۰/۹۳	۱/۱۲	۰/۳۴
سردرگمی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۷/۸۰	۱/۸۷	-۰/۹۷	۰/۵۶
	دارای کودکان عادی	۵/۱۸	۱/۲۱	-۰/۷۵	۰/۲۲
شادکامی	دارای کودکان با اختلال یادگیری	۳۴/۶۳	۶/۳۷	۰/۶۴	۰/۵۲
زنashوبی	دارای کودکان عادی	۴۷/۳۸	۷/۵۱	۱/۱۸	۰/۹۵

همان‌گونه که نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد، از بین ابعاد جهت‌گیری زندگی، میانگین خوشبینی در گروه دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص کمتر از گروه دارای کودکان عادی و میانگین بدبینی در گروه دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص بیشتر از گروه دارای کودکان عادی است. همچنین از بین ابعاد حالات خلقی، میانگین ابعاد سرزنندگی، آرامش و شادکامی در گروه دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص کمتر از گروه دارای کودکان عادی است؛ و میانگین ابعاد تنש، افسردگی، خشم، خستگی و سردرگمی در گروه دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص بیشتر از گروه دارای کودکان عادی است. همچنین میانگین شادکامی زناشویی در گروه دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص کمتر از گروه دارای کودکان عادی است. همچنین بررسی مقادیر چولگی و کشیدگی نشان داد تمامی مقادیر در محدوده ۲-۲+ قرار دارد که این که نشان داد توزیع نرمال داده‌ها بود. علاوه بر این پیش‌فرض همگنی واریانس‌ها با آزمون لوین سنجیده شد و نتایج نشان داد که سطح معناداری به دست‌آمده بزرگ‌تر از ۰/۰۱ بود، بنابراین

انحراف شدیدی از مفروضه همگنی واریانس‌ها وجود ندارد. برای بررسی پیش‌فرض همگنی ماتریس واریانس-کوواریانس نیز از آزمون امباکس استفاده شد و طبق نتایج این آزمون سطح معناداری به دست‌آمده بزرگ‌تر از 0.05 بود، بنابراین این مفروضه نیز برقرار شد. در ادامه در جدول ۲ نتایج آزمون چندمتغیره لامبدای ویکلز به منظور بررسی مقایسه تاثیر گروه بر ترکیب خطی نمرات آورده شده است. برای بررسی ارتباط بین متغیرها و اطمینان از سطح مطلوب همبستگی، پنج تحلیل واریانس مستقل شامل یک تحلیل برای مجموع متغیرها، یک تحلیل برای خوش‌بینی، یک تحلیل برای بدینی، یک تحلیل برای حالات خلقی مثبت و یک تحلیل برای حالات خلقی منفی اجرا گردید.

جدول (۲): آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره

مدل	منبع تغییر	لامبدای ویکلز	F	درجه آزادی	P	η
مجموع متغیرها	گروه	۰/۶۶۷	۱۰/۲۴۰	۳	۰/۰۰۱	۰/۳۶۷
خوش‌بینی	گروه	۰/۵۱۲	۱۵/۶۷۴	۱	۰/۰۰۳	۰/۴۱۳
بدینی	گروه	۰/۵۲۴	۱۶/۵۳۱	۱	۰/۰۰۱	۰/۴۳۴
حالات خلقی مثبت	گروه	۰/۴۸۶	۱۴/۶۷۴	۳	۰/۰۰۲	۰/۴۸۷
حالات خلقی منفی	گروه	۰/۴۶۱	۱۴/۲۹	۵	۰/۰۰۱	۰/۵۳۶

همان‌گونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود با توجه به سطوح معناداری به دست‌آمده ($p < 0.05$) اثر چندمتغیره در تمامی مدل‌ها تأیید شد. بنابراین می‌توان گفت بین جهت‌گیری زندگی، حالات خلقی و شادکامی زناشویی دو گروه تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0.05$). در ادامه به منظور مقایسه هر کدام از متغیرها از آزمون تحلیل واریانس تک متغیره در متن مانووا استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ آورده شده است.

با توجه به جدول ۳ و سطوح معناداری به دست‌آمده مشخص شد که بین همه متغیرهای پژوهش، به غیراز دو مؤلفه‌ی آرامش و خشم، در دو گروه تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0.05$) و با توجه به میانگین‌های دو گروه در جدول ۱، مشخص می‌شود که در جهت‌گیری زندگی، خوش‌بینی والدین دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص نسبت به والدین کودکان عادی به طور معناداری کمتر ($p < 0.05$) و بدینی آن‌ها به طور معناداری بیشتر ($p < 0.05$) است. همچنین در حالات خلقی، مشخص شد که سرزندگی و شادکامی والدین دارای کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص نسبت به والدین کودکان عادی به طور معناداری کمتر ($p < 0.05$) و تنش، افسردگی، خستگی و سردرگمی آن‌ها به طور معناداری معناداری ($p < 0.05$) کمتر از والدین کودکان عادی است.

جدول (۳): آزمون تحلیل واریانس تک متغیره به منظور مقایسه‌ی متغیرها در دو گروه

متغیر	ss	df	ms	F	P	η
خوش‌بینی	۵۳۶/۵۴	۱	۵۳۶/۵۴	۸۶/۲۷	۰/۰۰۵	۰/۳۵۸
بدینی	۳۹۶/۴۷	۱	۳۹۶/۴۷	۴۳/۹۲	۰/۰۰۱	۰/۲۱۳
سرزندگی	۴۸۲/۸۷	۱	۴۸۲/۸۷	۷۲/۷۱	۰/۰۰۱	۰/۲۷۰
آرامش	۵۰۳/۸۲	۱	۵۰۳/۸۲	۸۲/۳۴	۰/۰۷۶	۰/۲۲۴
شادکامی	۴۳۷/۹۸	۱	۴۳۷/۹۸	۶۶/۹۱	۰/۰۰۲	۰/۲۳۹
تنش	۶۲۰/۱۲	۱	۶۲۰/۱۲	۹۰/۵۴	۰/۰۰۱	۰/۳۷۱
افسردگی	۲۸۶/۹۳	۱	۲۸۶/۹۳	۳۴/۸۶	۰/۰۰۱	۰/۱۷۳
خشم	۴۹۸/۱۵	۱	۴۹۸/۱۵	۷۳/۳۷	۰/۱۲۴	۰/۳۱۲
خستگی	۳۷۱/۴۶	۱	۳۷۱/۴۶	۵۷/۳۹	۰/۰۰۱	۰/۲۲۷
سردرگمی	۲۳۸/۲۴	۱	۲۳۸/۲۴	۳۱/۸۷	۰/۰۰۳	۰/۱۶۵
شادکامی زناشویی	۳۴۹/۱۹	۱	۳۴۹/۱۹	۳۹/۵۶	۰/۰۰۱	۰/۱۸۷

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر مقایسه جهت‌گیری زندگی، حالات خلقی و شادکامی زناشویی در والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص و کودکان عادی بود. تحلیل نتایج حاصل از آزمون واریانس نشان داد که در جهت‌گیری زندگی، حالات خلقی و شادکامی زناشویی دو گروه تفاوت معنادار وجود دارد. به طوری که خوشبینی، حالات خلقی مثبت و شادکامی زناشویی والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص به طور معناداری کمتر از والدین کودکان عادی؛ و بدینه و حالات خلقی منفی آنها به طور معناداری بیشتر از والدین کودکان عادی بود. این نتایج از جهاتی با نتایج پژوهش‌های ستدوده ناورودی (۱۴۰۳)، محمدی سیف و همکاران (۱۴۰۲)، محمدی ارمندی و متقی (۱۴۰۱)، دولتی و همکاران (۱۳۹۹)، کریمی حارث‌آبادی و همکاران (۱۳۹۶)، صدری دمیرچی و همکاران (۱۳۹۵)، اری و اپنگین (۲۰۲۳)، واراتاراجو (۲۰۱۹) و تئودور و همکاران (۲۰۱۸) همسو می‌باشد. در تبیین این یافته می‌توان این‌گونه گفت که والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص اغلب با چالش‌های منحصر به فردی روبرو هستند که می‌تواند منجر به کاهش خوشبینی، حالات خلقی مثبت و شادکامی زناشویی در مقایسه با والدین کودکان عادی شود. این مسئله ریشه در فشارهای روانی، اجتماعی و اقتصادی دارد که تربیت یک کودک با نیازهای خاص به خانواده تحمیل می‌کند. والدین این کودکان به طور مداوم با فشارهای متعددی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. این فشارها شامل استرس‌های خانوادگی ناشی از نیازهای ویژه کودک، مشکلات مالی به دلیل هزینه‌های اضافی مربوط به درمان و آموزش، و فشارهای تحصیلی کودک (واراتاراجو، ۲۰۱۹) است. تلاش برای کمک به کودک در انجام تکالیف، حضور در جلسات درمانی، و پیگیری امور مربوط به مدرسه می‌تواند بسیار طاقت‌فرسا باشد و فرصت‌های استراحت و تفریح را کاهش دهد. این استرس مزمن می‌تواند به فرسودگی شغلی، اضطراب و افسردگی در والدین منجر شود. کودکان دارای اختلال یادگیری با مشکلات رفتاری و تحصیلی مواجه هستند که می‌تواند برای والدین بسیار چالش‌برانگیز باشد. مشکل در تمرکز، بی‌فعالی، بی‌توجهی به دستور العمل‌ها، و امتناع از مدرسه رفتن از جمله این مشکلات هستند. این رفتارها می‌توانند حالات خلقی والدین را متأثر کند و منجر به نامیدی، خشم و احساس درماندگی در والدین شوند. والدین ممکن است احساس کنند که نمی‌توانند به کودک کمک کنند و درنتیجه احساس بی‌کفایتی و ناتوانی کنند. متأسفانه، کودکان دارای اختلال یادگیری ممکن است در سیستم آموزشی و جامعه با سوءتفاهم و برچسب‌های منفی مواجه شوند. این کودکان ممکن است به عنوان "تببل"، "نادان" یا "بی‌توجه" شناخته شوند. این برچسب‌ها نه تنها برای کودک آسیب‌زا هستند، بلکه می‌توانند برای والدین نیز بسیار دردناک باشند. والدین ممکن است احساس شرمندگی و انزوا کنند و از ترس قضاوت دیگران از شرکت در فعالیت‌های اجتماعی خودداری کنند. متأسفانه، این قضاوت‌ها محدود به جامعه نیست و حتی ممکن است از سمت نزدیکان نیز وجود داشته باشد که شرایط را برای والدین دشوارتر می‌سازد و مواردی چون بدینی را در آن‌ها افزایش می‌دهد.

علاوه بر این برخی از اختلالات یادگیری دارای جنبه ژنتیکی هستند (اری و اپنگین، ۲۰۲۳) و والدین ممکن است خود را به خاطر انتقال این اختلال به فرزندشان سرزنش کنند. این احساس گناه می‌تواند منجر به کاهش عزت‌نفس و افزایش احساس مسئولیت در والدین شود. والدین ممکن است احساس کنند که وظیفه‌دارند به هر قیمتی که شده به کودک خود کمک کنند و درنتیجه خود را تحت‌شار زیادی قرار دهند و خلق‌خوی آنها را تحت تاثیر قرار دهد. همچنین والدین ممکن است با مشکلاتی مانند کمبود منابع، عدم آگاهی معلمان و مشاوران، و هزینه‌های بالای درمان و آموزش مواجه شوند. این مشکلات می‌توانند منجر به نامیدی و احساس تنهایی در والدین شوند. نارضایتی از همکاری مدرسه و مشاوران، به‌ویژه تحقیر کودک در مدرسه، می‌تواند استرس‌زا باشد. همچنین، ناکافی بودن توانایی مشاوران در اطلاع‌رسانی به والدین در مورد نحوه کار با کودک نیز مشکل‌ساز است. والدین کودکان مبتلا به اختلال یادگیری ممکن است با پیش‌داوری‌ها و انتظارات غیرواقعی از سوی اطرافیان مواجه شوند. به عنوان مثال، پدربرزگ‌ها و مادربرزگ‌ها ممکن است درک درستی از اختلال یادگیری نداشته باشند و فرزندان خود را به خاطر لوس کردن کودک سرزنش کنند. این پیش‌داوری‌ها می‌توانند برای والدین بسیار آزاردهنده و استرس‌زا باشند. والدین ممکن است ساعتهای زیادی را صرف کمک به کودک خود در انجام تکالیف و مطالعه کنند، اما نتایج بدست‌آمده با میزان زمان و تلاشی که صرف شده است، مطابقت نداشته باشد. این موضوع می‌تواند

بسیار خسته‌کننده و نامیدکننده باشد و منجر به کاهش انگیزه و احساس ناتوانی در والدین شود که می‌تواند منجر به افت کیفیت زندگی زناشویی این والدین شود. والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص اغلب با فشارهای روانی و عاطفی بیشتری مواجه هستند و بعد مختلف کیفیت زندگی مانند سلامت جسمانی و روانی، روابط اجتماعی و محیط زندگی می‌تواند تحت تأثیر قرار بگیرد. کاهش شادکامی زناشویی می‌تواند ناشی از افزایش استرس، کاهش وقت و انرژی برای یکدیگر، اختلاف نظر در مورد نحوه مدیریت مشکلات کودک باشد. بروز مشکلات عاطفی ناشی از اختلالات یادگیری کودک می‌تواند آرامش خانواده را مختل کند. والدین ممکن است برای رهایی از مسئولیت، یکدیگر را مقصراً بدانند، که این امر منجر به کاهش کیفیت ابعاد مختلف روابط زناشویی از جمله شادکامی زناشویی می‌شود. علاوه بر این مراقبت از کودک دارای اختلال یادگیری نیازمند صرف وقت و انرژی بیشتری است. این امر می‌تواند منجر به کاهش وقت و انرژی والدین برای پرداختن به یکدیگر و حفظ شادکامی در رابطه زناشویی شود. هزینه‌های مربوط به درمان، آموزش‌های ویژه و مشاوره می‌تواند بار مالی قابل توجهی را بر خانواده تحمل کند و منجر به افزایش استرس و کاهش شادکامی زناشویی شود.

پژوهش حاضر مانند بسیاری از پژوهش‌ها دارای محدودیت‌هایی بود که از این جمله می‌توان به انجام این پژوهش به صورت مقطعی و اجرای آن تنها در یک شهر اشاره کرد که تعمیم‌پذیری نتایج را با محدودیت مواجه می‌کند. همچنین برخی از والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری خاص به دلیل مشکلات فرهنگی تمایل به شرکت در این مطالعه را نداشتند. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌هایی با موضوع مشابه در دیگر شهرها و بر روی والدین کودکان دارای اختلالات یادگیری و سایر اختلالات نیز انجام شود. همچنین با توجه به نتایج بدست‌آمده پیشنهاد می‌شود مشاوران و روانشناسان کارگاه‌های آموزشی برای والدین کودکان مبتلا به اختلالات یادگیری باهدف ارتقای جهت‌گیری زندگی، بهبود حالات خلقي و افزایش شادکامی زناشویی برگزار کنند و بدین طریق به بهبود کیفیت زندگی آنان کمک نمایند.

ملاحظات اخلاقی

در این پژوهش، تمامی اصول اخلاقی رعایت شده است. از شرکت‌کنندگان رضایت آگاهانه اخذ شد و این امکان را داشتند که هر زمان مایل باشند از پژوهش خارج شوند. همچنین، تمامی شرکت‌کنندگان در جریان روند پژوهش قرار داشتند و اطلاعات آن‌ها به صورت محترمانه نگهداری شد.

منابع

- برادری، ابراهیم، شیخالاسلامی، علی، صدری دمیرچی، اسماعیل، قمری گیوی، حسین. (۱۴۰۳). اثربخشی روایت درمانی بر تابآوری خانواده و شادکامی زناشویی زوجین متعارض. پژوهش در سلامت روان‌شناختی، ۱۶(۳)، ۴۷-۳۸.
- برزگری دهچ، ابوالفضل، جهانداری، پیمان، حسین ثابت، فریده، و برجعلی، احمد. (۱۳۹۸). تاثیر آموزش گروهی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تنظیم هیجان و حالت‌های خلقي نوجوانان. علوم مراقبتی نظامي، ۶(۳)، ۲۳۸-۲۴۷.
- تابع بردبار، فربا، شاعری خلاري، فاطمه. (۱۴۰۲). مقاييسه حالات خلقي، تحمل پريشاني، شفقت به خود و حمايت اجتماعي درك شده در افراد مبتلا به ميگرن. مجله علوم اعصاب شفائي خاتمه، ۱۲(۱)، ۵۷-۴۴.
- تنكماني نرگس، علیپور احمد، سهرابي فرامرز. (۱۳۹۷). رابطه جهت‌گيری زندگی (خوشبيني، بدبيني) با افسرده‌گي، استرس، اضطراب. رويش روان‌شناختي، ۷(۱۲)، ۱۳-۲۶.
- دولتی زهرا، پارسا قرابائی زهرا، الفبایی خدیجه، یوسفی فر حدیث. (۱۳۹۹). بررسی مقاييسه‌اي تحمل پريشاني و سلامت اجتماعي والدين دارای کودکان اختلال يادگيري و عادي. مجله مطالعات ناتوانی، ۱۰(۲)، ۱۲۵-۱۲۵.
- رشیدی، بهار، عابدی، احمد، سیداتیان، سید حسین. (۱۴۰۱). فراتحلیل اثربخشی مداخلات روان‌شناختی بر کاهش مشکلات هیجانی دانشآموزان با اختلال يادگيري ويژه در سال‌های ۱۳۸۸-۹۷. فصلنامه علمي - پژوهشی تعلیم و تربیت، ۳۱(۲)، ۱۵۹-۱۷۶.
- ستوده ناورودی، سید اميد، و ستوده ناورودی، مژگان. (۱۴۰۳). مقاييسه تنبيدگي والدگري و منبع کنترل در والدين کودکان با و بدون اختلال يادگيري خاص. نشریه روان‌شناختي نوين، ۴(۴)، ۱-۱۱.
- صدری دمیرچی، اسماعیل، انصاری، محمد، اسماعیلی قاضی ولوئی، فريبا، و قمي، ميلاد. (۱۳۹۵). مقاييسه طرحواره‌های ناسازگار اوليه و رضایت زناشویی در مادران کودکان دارای اختلال يادگيري خاص و مادران کودکان عادي. ناتوانی‌هاي يادگيري، ۶(۱)، ۸۰-۹۹.
- عيسي نژاد، اميد، احمدی، سيد احمد، بهرامي، فاطمه، باغبان، ايران، و شجاع حيدري، مریم. (۱۳۹۰). بررسی اثربخشی آموزش غنی‌سازی روابط بر ارتقای خوش‌بینی و شادمانی زناشویی زوجین. پژوهش‌های نوین روان‌شناختی (روان‌شناختی دانشگاه تبریز)، ۶(۲۱)، ۱۲۹-۱۴۹.
- فرخی، احمد، متشرعی، ابراهیم، و زیدآبادی، رسول. (۱۳۹۲). تعیین روایی عاملی و پایایی نسخه فارسی پرسشنامه حالات خلقي برومز ۳۲ سؤالی. رفتار حرکتی (پژوهش در علوم ورزشی)، ۱۳(۵)، ۱۵-۴۰.
- كريمي حارث‌آبادی، اعظم، شواخ، رزیتا، هدایي نیا، زهرا، و فرج زاديان، نسیم. (۱۳۹۶). مقاييسه استرس و كيفيت زندگي والدين کودکان با و بدون ناتوانی يادگيري خاص. کنفرانس بين‌المللي فرهنگ آسيب‌شناسي روانی و تربیت.
- گودرزی، محمدعلي. (۱۳۸۱). بررسی روایی و پایایی مقیاس نومیدی بک در گروهی از دانشجویان دانشگاه شیراز. علوم اجتماعي و انساني دانشگاه شیراز، ۱۱(۲)، ۲۶-۳۹.
- محمدی ارمendi، مهرداد، متقي، مينو. تجارب والدين دارای دانشآموز مبتلا به اختلالات يادگيري: مطالعه پدیدارشناسی. مجله مراقبت پرستاري و مامايی ابن‌سينا، ۱(۴۰۱)، ۳۰(۳)، ۲۳۰-۲۲۱.
- محمدی سيف، قاسم، سعدی پور، اسماعيل و جنا‌آبادی، حسین. (۱۴۰۲). رابطه سبك‌های فرزند پروری و سازگاري اجتماعي والدين در کودکان با اختلال يادگيري. خانواده‌درمانی کاربردي، ۴(۳)، ۹۳-۱۰۴.
- موسوي نسب، محمدحسين. (۱۳۸۴). خوش‌بینی-بدبياني، ارزیابی استرس و راهبردهای رویارویی: بررسی پیش‌بینی سازگاري روان‌شناختی در نوجوانان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناختي باليني، دانشگاه شیراز.
- AlHorani, A. K. (2023). Tolerance and Its Relationship to Marital Happiness Among Married Teachers. *International journal of computer science and network security: IJCSNS*, 23(4), 7-14.
- Azrin, N., Naster, B. and R. Jones, (1973). Reciprocity Counseling: A Rapid Learning-based Procedure for Marital Counseling. *Behavior Research and Therapy*, 11: 365-382.

- Blanchet, M., & Assaiante, C. (2022). Specific Learning Disorder in Children and Adolescents, a Scoping Review on Motor Impairments and Their Potential Impacts. *Children (Basel, Switzerland)*, 9(6), 892.
- Bozatlı, L., Aykutlu, H. C., Sivrikaya Giray, A., Ataş, T., Özkan, Ç., Güneydaş Yıldırım, B., & Görker, I. (2024). Children at risk of specific learning disorder: A study on prevalence and risk factors. *Children*, 11(7), 759.
- Doherty, G., Musolesi, M., Sano, A., & Vaessen, T. (2022). Mental state, mood, and emotion. *IEEE Pervasive Computing*, 21(2), 8-9.
- Eray, F., & Öpengin, E. (2023). Exploring the Impact of Special Learning Disability Diagnosis on Family Dynamics: A Parental Perspective. *International Journal of Educational Research Review*, 8(4), 981-990.
- Español-Martín, G., Pagerols, M., Prat, R., Rivas, C., Ramos-Quiroga, J. A., Casas, M., & Bosch, R. (2023). The impact of attention-deficit/hyperactivity disorder and specific learning disorders on academic performance in Spanish children from a low-middle-and a high-income population. *Frontiers in psychiatry*, 14, 1136994.
- Haring, M., Hewitt, P.L., and G.L. Flett, (2003). Perfectionism, Coping, and Quality of Intimate Relationships. *Journal of Marriage and Family*, 65: 143-158
- Kennes, A., Peeters, S., Janssens, M., Reijnders, J., Simons, M., Lataster, J., & Jacobs, N. (2021). Optimism and mental health in adolescence: A prospective validation study of the Dutch Life-Orientation Test-Revised (LOT-RA) for adolescents. *Psychologica Belgica*, 61(1), 104.
- Khodeir, M. S., El-Sady, S. R., & Mohammed, H. A. E. R. (2020). The prevalence of psychiatric comorbid disorders among children with specific learning disorders: A systematic review. *The Egyptian Journal of Otolaryngology*, 36, 1-10.
- Lievore, R., Cardillo, R., & Mammarella, I. C. (2025). Let's face it! The role of social anxiety and executive functions in recognizing others' emotions from faces: Evidence from autism and specific learning disorders. *Development and Psychopathology*, 37(1), 451-463.
- Moll, K., De Luca, M., Landerl, K., Banfi, C., & Zoccolotti, P. (2021). Interpreting the comorbidity of learning disorders. *Frontiers in Human Neuroscience*, 15, 811101.
- Nurhayati, S. R., Faturochman, F., & Helmi, A. F. (2019). Marital quality: A conceptual review. *Buletin Psikologi*, 27(2), 109-124.
- Scheier, M. Carver, C. & Bridges, M. (1994). Distinguishing optimism from neuroticism (and trait anxiety, self-mastery, and self-esteem): A reevaluation of the Life Orientation Test. *Journal of Personality and Social Psychology*, 67, 1063-1078.
- Scheier, M. F. Carver, C. S. (1985). Optimism, coping, and health: Assessment and implications of generalized outcome expectancies. *Health Pschol*; 4(3): 219-47.
- Scheiman, M. (2024). Visual problems associated with learning disorders. In *Understanding and Managing Vision Deficits* (177-187). Routledge.
- Shapiro, E. G., Rudser, K., Ahmed, A., Steiner, R. D., Delaney, K. A., Yund, B., ... & Whitley, C. B. (2016). A longitudinal study of emotional adjustment, quality of life and adaptive function in attenuated MPS II. *Molecular genetics and metabolism reports*, 7, 32-39.
- Stafford, S. (2025). *The Mediating Role of Happiness on Marital Satisfaction in Couples Experiencing Mental Health Challenges* (Doctoral dissertation, Walden University).
- Theodore, K., Foulds, D., Wilshaw, P., Colborne, A., Lee, J. N. Y., Mallaghan, L., ... & Skelton, J. (2018). 'We want to be parents like everybody else': Stories of parents with learning disabilities. *International Journal of Developmental Disabilities*, 64(3), 184-194.

- Tutunji, R., Ikani, N., Magusin, N., & Vrijen, J. N. (2024). Increased memory accuracy of previous mood states in depressed patients in daily life. *Scientific Reports*, 14(1), 27881.
- Varatharaju, V. K. (2019). *Relationship Between Coping Skills and Marital Satisfaction Among Parents of Pupils with Learning Disabilities in Selangor* (Master's thesis, University of Malaya (Malaysia)).
- Vidyadharan, V., & Tharayil, H. M. (2019). Learning disorder or learning disability: Time to rethink. *Indian Journal of Psychological Medicine*, 41(3), 276-278.
- Wu, W. C., Lee, M. J., & Chang, Y. (2023). Effects of the positive Interpersonal and life orientation training (PILOT) program among elementary school students in Taiwan. *Children and Youth Services Review*, 155, 107212.

Comparison of Life Orientation, Mood States, and Marital Happiness in Parents of Children with Specific Learning Disabilities and Normal Children

Faezeh Mohammadi¹, Mahboobeh Zarif², Mahin Eksir³

Abstract

Background & Aims: Specific learning disorders are neurocognitive disorders that significantly affect children's academic abilities, which may affect various aspects of their parents' lives and psychology compared to parents of normal children. Therefore, the present study was conducted with the aim of comparing life orientation, mood states, and marital happiness in parents of children with specific learning disorders and normal children.

Materials & Methods: The statistical population of the study included all parents of children aged 7 to 12 years with specific learning disorders who had referred to psychology and psychiatric centers in different regions of Shiraz, as well as parents of normal children of the same age in elementary school from all regions of Shiraz in 1403. Among the parents of children with specific learning disorders, 20 couples and among the parents of normal children, 20 couples were selected using convenience sampling. The measurement tools included the Life Orientation Questionnaire of Scheer and Carver (1985), Mood States of Broomes (2007), and Marital Happiness of Azrin et al. (1973). The obtained data were analyzed using SPSS.23 software and variance test.

Results: The results showed that there was a significant difference in life orientation, mood states and marital happiness between the two groups. So that optimism, positive mood states and marital happiness of parents of children with specific learning disorders were significantly lower than parents of normal children; and their pessimism and negative mood states were significantly higher than parents of normal children ($p<0.05$).

Conclusion: According to the results obtained, it is suggested that educational workshops be held for parents of children with specific learning disorders with the aim of promoting life orientation, improving mood states and increasing marital happiness.

KeyWords: Specific Learning Disorders, Life Orientation, Mood States, Marital Happiness

¹ M.A., Department of Psychology, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran (Corresponding Author)

² M.A., Department of Psychology, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

³ Assistant Professor, Department of Psychology, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran